

de RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
37e jaargang, nummer 3, Oktober 2015

FEEST

**Een Raadsheer vol
Feest**

8

**Organisatie
Lustrumfeest**

11

Hutspotfeest

17

**Het grootste feest
van mijn leven!**

18

VAN DE REDACTIE

FEEST! Dat hebben we gevierd! Of we nu van de het bestuur waren of van de feestcommissie of alleen maar van de consumptie, of we kilometers door de buurt hebben gerend of alleen maar langs de kant stonden, of we gekookt en gebakken en gebraaid hebben of alleen maar gesmuld, het was een onvergetelijke happening.

Het Grote Lustrumfeest ter ere van het 90 jarig bestaan van de Raadsherenbuurt. Deze krant staat er bol van.

En: voor een deel in kleur! Zodat iedereen de grote kleurrijke groepsfoto aan het bord kan prikken of in het jaarboek plakken.

We geven u een kijkje achter de schermen om te zien hoe zoiets groots tot stand komt.

Datzelfde geldt voor de traditionele hutspotmaaltijd op 3 oktober in de Fagelstraat. Daar geen 250 mensen, maar toch ieder jaar weer rond de 100. Die voor elkaar koken en met elkaar eten. En waar ook een goed geolied draaiboek achter zit.

In het thema FEEST ook artikelen over een geslaagde levertransplantatie, een zilveren huwelijk, een afscheidsfeest, feesten in Denemarken, feest voor de dieren, feest van jonge mensen die geslaagd zijn voor hun eindexamen, feest in het openluchttheater, het feest toen de Muur viel in Berlijn.

Natuurlijk komen de vaste rubrieken ook aan bod: het ketting-interview, de buurtcolumn, het rooster van OPA, bestuursmededelingen, de zoekfoto + de oplossing + de prijswinnaar en niet te vergeten de Kinderpagina. Die nu bij "Ik zie, ik zie..." is geplaatst, zodat het oog van de jongeren er sneller op valt.

We zijn zachtjes de herfst ingegaan. De bomen beginnen te kleuren, de blaadjes vallen, de kachel gaat aan en de sandalen hebben plaats gemaakt voor laarzen.

De redactie gaat alvast beginnen aan de wintereditie van dit jaar, die eind december in uw bus valt, dankzij de vlotte jonge vrijwillige bezorgers, die desnoods regen en kou trotseren.

Het thema van die Raadsheer is: "Wie? Wat? Waarom?". Daarin willen we vertellen wat sommige buurtbewoners doen en wat hun drijfveren zijn. Uw redacteuren zullen het goede voorbeeld geven. Maar we vragen u nadrukkelijk om zelf bijdragen te leveren. Dat kunt u doen tot 20 november via redactieraadsheer@hotmail.nl

Ik hoop, dat u veel plezier beleeft aan deze FEESTelijke Raadsheer.

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

De zon brak door	3
------------------	---

BUURTNIEUWS

Ketting-Interview	4
OUD PAPIER ACTIE (OPA)	4

THEMA: FEEST

Kleurplaat FEEST	5
Woordenzoeker FEEST	6
?? Ik zie, ik zie...?	6
Een Napolitaans feestlied	7
Een Raadsheer vol Feest	8
Feest van de geslaagden	8
FEEST!!	9
Afscheidsfeest Tom en Carol van Leeuwen	9
Deense feesten	10
De organisatie van het Lustrumfeest	11
Hoe beleefden uw redacteuren het Lustrumfeest?	15
Feest voor de dieren	16
Hutspotfeest in de Fagelstraat	17
Het grootste feest van mijn leven	18
Het feest van Elisa	19
Zilveren huwelijk en nog meer feest	19

BUURTGENOTEN

Vet Kindercabaret	20
Oproepen	20
Allerzielen in de Leidse Hout	20
Raadsherenloop	21
Kunst in de Kamer	22
Wist U dat ...	22

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	27
--	----

De zon brak door

Karlijn Broekhuizen

Zo halverwege vorig jaar opperde Gijsbert van Es voorzichtig het thema voor ons lustrumfeest: muziek. Was dat wat? Dat zit in deze buurt, en zorgt gelijk voor een goed feestje. Eens. Van start. Enkele enthousiaste buurtbewoners trokken de kar: het koor, de aankleding, de Raadsherenloop, de workshops en niet te vergeten het eten en drinken kregen allemaal een eigen aanjaager. Onder de bezielende leiding van Gijsbert en zijn eega Minke konden dankzij die kartrekkers op 5 september ruim tweehonderd buurtgenoten genieten van een geweldig feest. Want dat was het: het regende de hele ochtend, maar bij de start van de Raadsherenloop brak de zon door. Workshops drummen, zang, Argentijnse tango, de high tea: het was een programma voor jong en oud, voor muzikale geesten, ja, voor de hele Raadsherenbuurt! Na een geweldig diner – nog nooit zoveel fantastische quiches bij elkaar gezien – sloten we af met de presentaties en de band Koest. In de dagen erna gloeiden we allemaal nog een beetje na, want wat was het geslaagd. En nu – als we door de buurt lopen – knikken er weer wat meer mensen naar elkaar of steken ze vrolijk de hand op naar de buurman van drie straten verderop. Dank initiators en vooral dank aan iedereen die er was!

Goed, over tot de orde van de dag.

Wat speelt er zoal in onze buurt?

Er zijn veel ontwikkelingen gaande in het Houtkwartier. De Vogelwijk, het Boerhaavekwartier en een afgevaardigde van onze buurt schuiven aan bij gezamenlijke overleggen met de gemeente. Voor de precieze ontwikkelingen: houd de website in de gaten.

Iets soortgelijks speelt bij de ontwikkeling van het gebied rondom Nieuweroord. Op 29 september presenteerde de gemeente het ambitiedocument aan buurtgenoten. Zij vertelden welke adviezen zij van de denktank hebben overgenomen en welke adviezen niet. Kijk op de website voor het verslag.

Het betaald parkeren in de wijk zal nog even op zich laten wachten, maar de volgende besluiten zijn al genomen: “Het college heeft nieuwe parkeerzones aangewezen: de schilwijken rondom het centrum worden verdeeld in een binnen- en een buitenschil. In de binnenschil geldt straks betaald parkeren van maandag tot en met zaterdag tussen 9.00 en 19.30 uur en in de buitenschil, (waartoe de Raadsherenbuurt behoort, red.), van maandag tot en met vrijdag tussen 9.00 en 19.30 uur. Ook zijn de voorwaarden vastgesteld voor het verlenen van alle soorten parkeervergunningen, zoals voor bewoners, mantelzorgers en verenigingen. Alle blauwe zones binnen de gemeente Leiden worden in de loop van 2016 opgeheven.” Meer informatie hierover staat op de website.

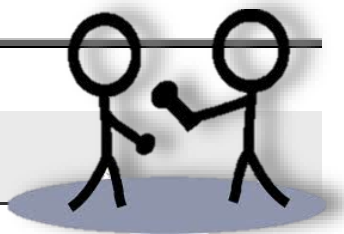
Het Openluchttheater Leidse Hout heeft sinds dit jaar een spetterend zomerprogramma. De met 600 kinderen (en ouders) bezochte voorstelling ‘Vet Kindercabaret’ van onder andere onze buurtgenoot Nellerike de Voogd was met recht een daverend succes te noemen. Bent u er volgend jaar ook (weer) bij?

Het laatste feest van de afgelopen periode was de hutspotmaaltijd in de Fagelstraat. Een deskundige jury was samengesteld om de beste hutspotten van de buurt te proeven. De uitslag leest u in deze Raadsheer.

11 november, Sint Maarten:

lichtjes voor de ramen,
lampionnen mee en
liedjes zingen!

Ketting-Interview

Rolien Paulus, Warmonderweg

- Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen ?**
In oktober 1990. We verhuisden vanuit de binnenstad van Leiden naar deze buurt omdat het huis daar te klein werd, maar vooral omdat de kinderen er nauwelijks andere kinderen tegenkwamen om mee te spelen. Hier mengden ze zich in korte tijd in een enorme kluwen leeftijdgenootjes. Tja, dat zijn nu allemaal dertigers!
- Wat is het mooiste originele detail in je huis ?**
Dit hele rijtje van twaalf huizen vind ik mooi: heel symmetrisch gebouwd met steeds verspringende gevelwanden, speelse details en strakke vormgeving uit de jaren twintig. Dit is ook het oudste rijtje van de buurt, ook al doet de vormgeving moderner aan. Verder vind ik de indeling van deze huizen origineel: voor- en achterkamer liggen diagonaal ten opzichte van elkaar en de gang met de mooie trap meandert daar doorheen, waardoor die bij ons echt deel uitmaakt van de leefruimte; we hebben voor- en achterkamer namelijk doorgebroken.
- Wat is je favoriete buurtactiviteit ?**
Heel letterlijk: joggen in de Leidse Hout... Ik moet vaststellen dat belangrijke buurtactiviteiten erg kindafhankelijk waren; toen de kinderen nog thuis woonden, sloegen we geen 3 oktobermaaltijd en vrijmarkt over en ik heb ook nog pannen vol buurthutspot staan koken. Nu de kinderen al lang het huis uit zijn, ben ik wat buurtactiviteiten betreft wat afzijdiger geworden en vind ik de hutspotmaaltijd in een warme kamer wel zo prettig...
- Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?**
Een standbeeld van Heer Bommel en Tom Poes! Marten Toonder was ooit, eind jaren dertig, buurtgenoot. Ik ben een Bommelfan en sinds ik weet dat hij zelfs in ons huis heeft gewoond, ben ik nog trotser op dit huis.
- Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over ?**
Fietsend door weer en wind naar de andere kant van de stad. Als ik heel soms noodgedwongen met de auto ga, doe ik er veel langer over dan een kwartier.
- Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?**
Iedere dag. Als ik dwars door de binnenstad over de Nieuwe Rijn en langs de Korenbrug fiets, denk ik: tjonge, wat een mooie stad is dit: een en al fraaie architectuur. En dat is immers ook cultuur die Leiden te bieden heeft! Verder ben ik onlangs naar de Lakenhal geweest, voor de tentoonstelling van Hendrik Valk.
- Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?**
's Ochtends De Volkskrant en 's avonds de NRC. Ik lees echt niet alles, hoor, nieuws natuurlijk, interessante achtergrondartikelen en ik ben gek op columns, vooral die van Aleid Truijens, Frits Abrahams en Remco Campert. Vakmatig kan ik niet zonder beide boekenbijlagen. Hoe lang ik erover doe? Geen idee.
- Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Feest) van deze Raadsheer leest ?**
Ai, ik ben niet zo'n feestganger. Feest verbind ik vooral aan familie en vrienden, Sinterklaas met veel pestgedichten en Kerst natuurlijk.
- Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.**
Niet zozeer een vraag als wel een klacht: waarom vernieuwde de gemeente een aantal jaren geleden de stoep en ging diezelfde stoep binnen een jaar weer enkele keren open voor kabels, leidingen enz., zodat die stoep weer een beklagenswaardige aanblik biedt? Is er nu niemand binnen de gemeente Leiden die dit logistiek wat beter regelt? Tja, het antwoord weet ik dus niet. Misschien iets voor de volgende Raadsheer?
- Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?**
Ruth Zuilhof uit de Fagelstraat; we zijn al sinds onze studententijd, jaren zeventig, dik bevriend.

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

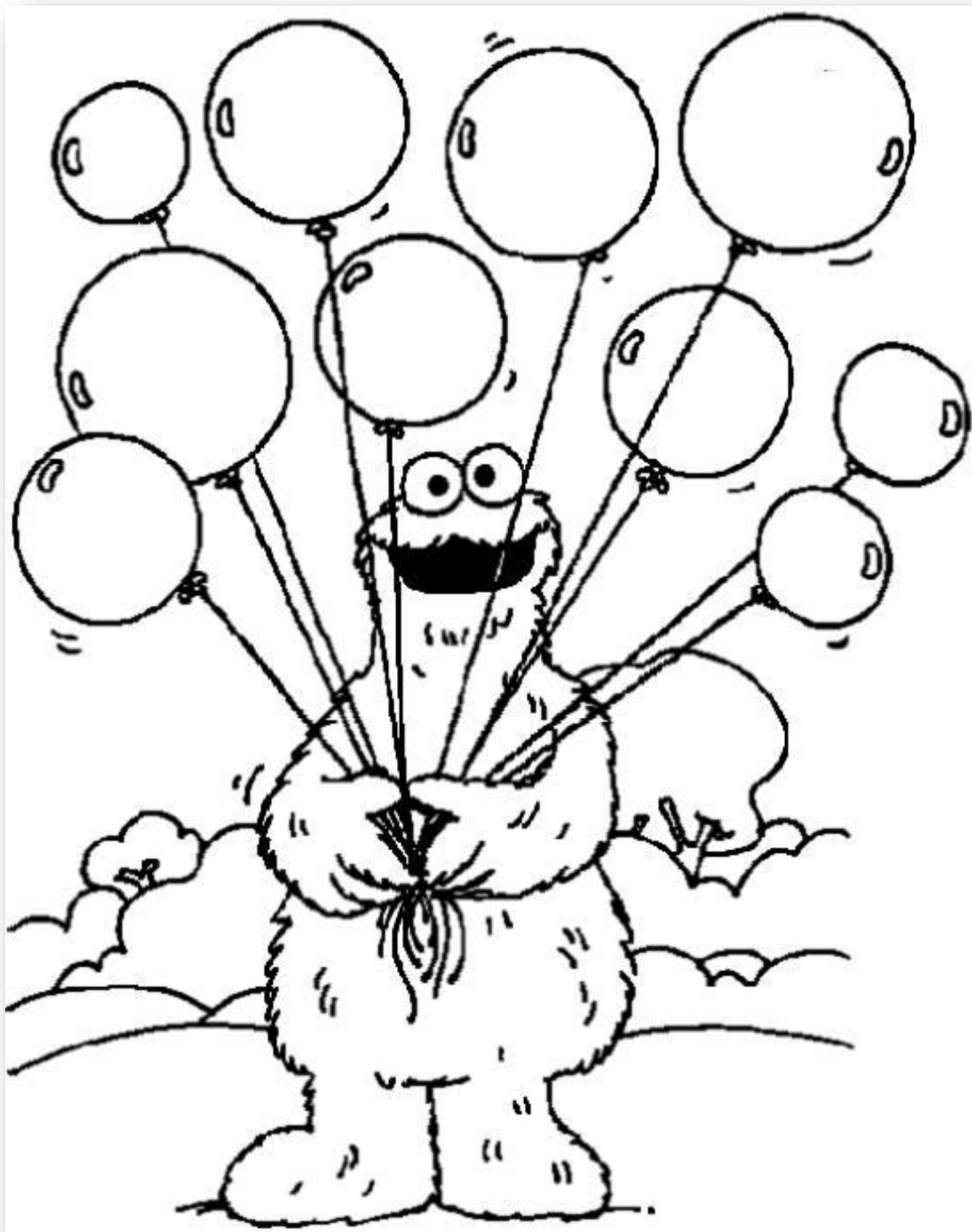
De opbrengst van OPA gaat naar een door de leden tijdens de ALV aan te wijzen goed doel. Tijdens de Algemene Ledenvergadering 2015 is besloten om het geld dit jaar te schenken aan de Voedselbank Leiden.

In deze tijd van apps, herinneringsblijpjes en virtuele agenda's moet het een klein kunstje zijn om bovenstaande plaatsingsdata in te voeren in uw mobiele telefoon, tablet of digitale agenda. Laten we er allemaal samen aan meewerken om in ons jubileumjaar een recordoogst te realiseren. Op naar de 10.000 kilo voor OPA!

Plaatsen			Ophalen		
donderdag	5 nov.	2015	maandag	9 nov.	2015
donderdag	3 dec.	2015	maandag	7 dec.	2015

Kleurplaat FEEST

Annalena Schröder en Pleun v.d. Vorst

?? Ik zie, ik zie...?

A close-up photograph of a brick wall corner. The bricks are reddish-brown and laid in a standard running bond pattern. A horizontal crack is visible in the mortar joint between two bricks on the left side of the corner. The crack is slightly wider than the surrounding joints.

Wout Bergers Sport

Een Napolitaans feestlied

Nico Koek, buurtcolumnist

Op 6 mei 1880 werd vlakbij Napels een *funiculare* (kabelspoorweg) geopend waarmee toeristen zich naar de krater van de Vesuvius konden laten vervoeren. Dat moet een spectaculaire attractie zijn geweest. Peppino Turco en Luigi Denza schreven bij die gelegenheid een speciaal feestlied in Napolitaans dialect: “*Funiculì, funiculà*”. De tekst begint als volgt: “*Aissera, Nanniné, me ne sagliete, tu sai addò? Addò sto core ngrato chiù dispiette farme no pò!*” Oftewel: “Gisteravond, Nannina, klom ik omhoog – weet je waarheen? Daar kan dit ondankbare hart mij niet meer dwarszitten!” Opgetogen bezingt de verteller zijn tocht met de kabelbaan naar de top van de Vesuvius. Je kunt er ver uitkijken, zelfs tot Spanje en Frankrijk, en natuurlijk:

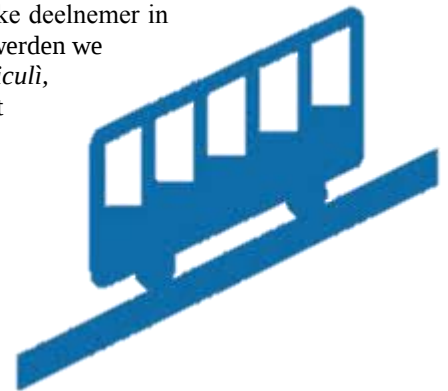
“*E io veco a te*”. “En ik zie jou!” Hij waant zich in de hemel en zingt

dan het refrein: “*Jammo, (=andiamo), jammo, ‘ncoppia jammo jà (2x), funiculì, funiculà, funiculì, funiculà, ncoppa jammo ja, funiculì, funiculà*”. Of, maar dan wat korter: “kom op, kom op, naar de top, met de kabeltram, de kabeltrein!”

Het lied werd heel beroemd in Italië en daarbuiten. Het wordt als een van de hoogtepunten van de Napolitaanse liedtraditie beschouwd. Richard Strauss, Rimsky Korsakov en Arnold Schönberg gebruikten de melodie in hun composities. Uiteraard werd het lied ook vertolkt door zangers van het *bel canto* als Mario Lanza, Luciano Pavarotti en de onvermijdelijke Andrea Bocelli. Degenen die zich nu vertwijfeld afvragen hoe dit lied in hemelsnaam klinkt, vinden op YouTube allerlei uitvoeringen, waaronder een ingetogen instrumentale versie van de *Grateful Dead*.

Met mijn koor ‘*La Siepe Sonora*’ (welluidend De(n) Haag) maakte ik in juni van dit jaar een muzikale reis door Campanië, uitgenodigd door een bevriend koor in Nocera Inferiore, niet ver van Napels. We werden ondergebracht in een klooster, het *Convento di Sant’ Antonio*. Bij aankomst op 13 juni konden we direct de feestelijke naamdag van de heilige meevieren. Die week vond in Campanië het *Festa della musica Europea 2015* plaats. Wij waren bij vier concerten ingedeeld. Zo mochten we ook optreden in de *Chiesa Santa Maria della Consolazione* in een buitenwijk van Napels. Dat bleek een schitterende barokkerk te zijn, met een prachtige acoustiek. Van tevoren hadden we gehoord dat je in Italië in een kerk niet zomaar alles kunt zingen. Onze dirigente had dus al te frivole liederen als ‘*Funiculì, funiculà*’ en ‘*Ciribiribin*’ vervangen door meer ingetogen religieuze gezangen als ‘*Cantate Domino*’ en ‘*Adoramus Te*’. Groot was dan ook onze verbazing toen het koor dat als eerste optrad zijn concert opende met een daverende uitvoering van ‘*Funiculì*’. Het publiek, en wij dus ook maar, neuriede enthousiast mee. Ons laatste concert vond plaats op de binnenplaats van het *Palazzo Comunale* van Nocera. Al de hele week hadden we elkaar trots gewezen op de overal aangeplakte affiches met de vijf deelnemende koren, waaronder *Il Coro Polifonico Olandese* “*La Siepe Sonora*”. Bij zo’n concert is het gebruikelijk om elke deelnemer in lovende bewoordingen aan te kondigen. Nog voordat we een noot hadden gezongen, werden we al getrakteerd op een ‘*Grande Applauso*’. We sloten ons concert natuurlijk af met *Funiculì, Funiculà*. Het refrein werd luidkeels door alle toeschouwers meegezongen. In het pizza-restaurant na afloop gebeurde dat opnieuw, in een spontane samenzang van alle koren. Napolitaanser kon het niet!

Ook in Nederland wordt de melodie van *Funiculì* vaak voor feestliederen gebruikt. De zangcultuur in de Amsterdamse Jordaan lijkt duidelijk geïnspireerd door het Napolitaanse lied, met zijn zangerige uithalen en amoureuze sentimenten. De tekst is helaas een stuk minder subtiel: “*Jajem, jajem jajem moet er zijn (2x) (...) en als er dan geen jajem is dan drinken we maar bier*”(!). Er is ook een Limburgse carnavalsversie, maar daar kan ik – gelukkig maar misschien – weinig van verstaan: “*Spurriemökke, Oeldere Alaaf (2x) (...) De Prins, de Vorst, de Raod van Elluf. Alle mökke, mökkebal ien de Mökkestal*.”

Ten slotte, in de Napolitaanse versie heeft de romantische tekst van *Funiculì* ook nog een prachtig eind: “*La capa vota, vota, attuorno, attuorno a tte! Sto core canta sempre nu taluorno Sposammo oie Né!*” “Mijn hoofd draait en draait, in de rondte, rondom jou. Dit hart zingt nu steeds: Nannina, trouw met mij!”

Een Raadsheer vol Feest

Anne Sanderink

Een Raadsheer doordesemd van FEEST: vol feestverhalen en feestfoto's. En dit alles komt voort uit mensen die bewust elkaar opzoeken om samen iets te vieren. Die reden kan een verjaardag, een geboorte, een jubileum, een verhuizing of een housewarming zijn. Dit soort feesten hebben tot doel te markeren wat je belangrijk vindt. Je wilt er met elkaar bij stilstaan en het delen door het te vieren.

Feest kan ook spontaan op je pad komen, zoals enkele maanden geleden op de stoep in mijn straat. Ik kwam thuis van m'n werk en zag buren en ouders van schoolgenoten van de kinderen samen borrelen rond een tafel op de stoep. Ik werd uitgenodigd en zo eindigde de werkweek opeens in een gezellige samenkomst.

Maar graag ook aandacht voor het kleine feest. De algemeen gehanteerde definitie stelt: "Een feest is een samenkomst van een onbepaald aantal personen ter gelegenheid van een heuglijke gebeurtenis of een gedenkdag."

In je eentje kan je niet samenkomen. Toch valt er in je eentje prima feest te vieren. De kunst is dan wel kleine dingen tot feestje te verheffen. Zo kunnen mijn kinderen enorm genieten van bijvoorbeeld een bad of een lekker toetje na het avondeten. Ik geniet het meest van de momenten die ik helemaal voor mezelf heb; dan luister ik naar muziek of duik in een boek. Andere voorbeelden: het bewust contact maken (zelfs al is het een kort contact met een kassière in de supermarkt), je even door de zon

te laten beschijnen, een lekkere maaltijd, een klus afronden of juist bewust even niets doen. Het komt neer op telkens opnieuw bewust te genieten van kleine (non-)gebeurtenissen. Ik probeer bezig te zijn met "omdenken."

Omdenken is een denktechniek, die bestaat uit twee stappen:

- *deconstrueren*: van het probleem een feit maken. Je neemt een probleem, haalt daar af wat er zou moeten zijn en houdt dat-wat-er-is over.

- *construeren*: het transformeren van bestaande feiten tot een nieuwe mogelijkheid. Je start met een feit en kijkt wat je daarmee zou kunnen doen.

Het lukt me vaak niet; ik denk er vaak niet aan of zit vast in routines of denkpatronen, maar als het lukt levert het me telkens op z'n minst een glimlach op. De dag wordt zoveel leuker als ik ervoor kies ervan te genieten als ik kletsnat wordt van een regenbui. Of als ik de keerzijde zie van een tegenslag. Of als ik uitdagingen ontdek in plaats van belemmeringen.

Wat ook helpt is het klein houden van wensen en verwachtingen. Dat geeft rust in je hoofd. Het bewust genieten van kleine gebeurtenissen -zelfs als ze onder de dagelijkse routine vallen- geeft elke dag meerdere minifeestjes. Het maakt je ook nog eens mild.

HET GELUK ZIT
IN EEN KLEIN
HERSENKRONKELTJE

Loesje

Feest van de geslaagden

Annet van der Velden

Van examens krijg je uitslag

Loesje

Wat is de overeenkomst tussen Merel van Bergen uit de Van Oldenbarneveltstraat en Nienke van der Velden uit de Van Slingelandtlaan? Ze deden alle twee eindexamen in mei 2015 en slaagden. Waar waren ze toen ze de examenuitslag kregen en met wie? Twee verschillende meiden die op verschillende manieren hun uitslag vierden.

Merel:

Ik was thuis met m'n oma aan de telefoon, toen school belde op mijn moeders mobiel. Ik was heel blij en opgelucht, hoewel ik eigenlijk ook niet anders verwacht had. Ik ben 's avonds naar Odessa gegaan, mijn favoriete café in Leiden, met heel veel geslaagden. Dat was superleuk. Verder heb ik veel examenfeestjes van anderen bijgewoond en zelf heb ik geen feest gegeven. Het was een leuke tijd, maar nu ik eenmaal aan het studeren ben, lijkt het erg lang geleden.

Nienke:

Ik was thuis en wachtte met m'n ouders en m'n broer, zus, opa en oma. Ik was echt heel blij toen ik gebeld werd. Mijn mentor die belde, vertelde nog een heel verhaal. Toen ik ophing had ik geen idee, wat ze allemaal vertelde. Het enige dat ik hoorde, was het woord "geslaagd". 's Avonds ging ik naar een feest van een klasgenoot. Daar kwamen bijna alleen maar geslaagden. Jammer dat mijn vriendje een her had. Gelukkig is hij later wel geslaagd.

FEEST!!

Ton Staphorst

Beste Buurtgenoten,

Het is altijd leuk om een feestje te geven of naar een feestje te gaan. Gelegenheden genoeg. Een echtverbintenis, de geboorte van een kind, een huwelijksjubileum, een ambtsjubileum, een lustrum, het geslaagd zijn voor een examen, het krijgen van een baan, een nieuw huisdier, het afronden van een verbouwing. Ik kan zo nog wel even doorgaan.

De afgelopen maanden heb ik nogal wat huwelijksjubilea meegemaakt. Steevast gingen die gepaard met een groot feest. Zo ook het feest van H&M. Henk en Mieke hebben elkaar tien jaar geleden leren kennen. Verder vierde de een het 13e lustrum en de ander het 12e lustrum van het bestaan. Tot slot was er ook nog het einde loopbaan te vieren. Dat werd dus één gigafeest in een Leidse horecagelegenheid.

Feesten die ik meemaak, worden altijd gevierd met de nodige franje er omheen. Ik moet bekennen dat ik vaak de aanstichter van die franjes ben. Het duurt altijd even om op gang te komen. Maar, naarmate het uur U nadert, moet er toch wel iets substantieels

op tafel liggen. Voor het H&M-feest had ik een tragikomische eenakter bedacht voor 6 acteurs. Het plot ging over een Italiaanse maffiafamilie, de familie Fiasco. Het afpersen lukte maar niet, de beoogde slachtoffers waren zo rechtschapen dat afpersen zinloos was. Daarom gaf de familie zich maar over aan de muze van de muziek, Erato. Een prachtig gezongen Non ho letat van Gigliola Cinquetti, een klassieker uit 1964, was het geweldige resultaat.

Niets is mij te dol. Het leukste vind ik om ter plekke iets te presenteren dat improvisatie lijkt, maar feitelijk heel goed doordacht is. Gelukkig zijn er altijd wel vrienden die het Orakel van Delphi, Stokebrand, Johan van Oldenbarnevelt, Petrus aan de hemelpoort, of desnoods een ijsbeer uit Alaska of quiz-master willen spelen. Succes verzekerd!

Helaas is de hausse aan feesten nu even op een laag pitje komen te staan. Ongetwijfeld komen er nog talloze gelegenheden om de geschiedenis te vervalsen, zeugma's te debiteren ('hier zet men koffie en over de Zaan, mensen af en scheermessen aan'), of

milde spot te bedrijven met als enig doel om eens lekker te gieren van het lachen. Voor mij vooral tevoren!

Tot slot nog een anekdote over een bewoner van een huis van de stichting Gemiva aan de Geversstraat (begeleid wonen). Bewoner B had een paar jaar geleden vlak voor Koninkinnedag bedacht dat het zo maar zo kunnen gebeuren dat de burgemeester van Oegstgeest verhinderd zou zijn om zijn toespraak te houden ter gelegenheid van de verjaardag van de Majesteit. B wist daar wel raad op. Te pas en te onpas riep hij dat hij onmiddellijk zou opstaan om de taak van de burgemeester over te nemen. En dan zou hij zeggen: 'Waarde burgers van Oegstgeest. Het is mij een genoegen.....En 5 minuten later gevolgd door: En laten wij een toast uitbrengen op de vorstin. Leve de Koningin, hoera, hoera, hoera!'

In navolging van B. heb ik al een paar producties op de plank liggen.

Afscheidsfeest Tom en Carol van Leeuwen

Hans Rohlof

Tom en Carol gaan naar Spanje: dat was het thema van hun afscheidsfeest op 6 september. Het feest werd 'Koempoelan' genoemd, verwijzend naar de Indische achtergrond van de Van Leeuwens.

Tom en Carol, die vanaf 1977 al in de buurt woonden, hebben een paar jaar geleden een huis in Zuid-Spanje gekocht, om de koude Hollandse winters te kunnen vermijden. Daar, in de buurt van Cadiz, zullen ze zich regelmatig gaan opwarmen. Verder wonen ze ook nog in een appartement in Rijswijk, een buurt die ze goed kennen vanuit hun jeugd.

Enkele bevriende buurtgenoten en tennistvrienden besloten dat het een reden was voor een feestje, met een lach en een traan. De tennisclub was daarvoor een ideale plek, omdat er een klein toernooi gespeeld kon worden, zonder winnaars en zonder prijzen. En met de opdracht om Tom ook niet alles te laten winnen! Carol, die niet meer tennist, heeft op het feest met alle aanwezigen een persoonlijk woordje kunnen wisselen. Tom ook trouwens, maar dan wat korter.

Er zijn veel buurtverhalen van lang en kort geleden opgerakeld. Dit culmineerde in een prachtige toespraak van Carel Wijffelman, ook al een oud-buurtgenoot, tot zijn vroegere burens. Carel wist zich zelfs alle namen van de honden van het paar te herinneren en op te noemen, een lange lijst. Inmiddels was iedereen van het tennissen behoorlijk hongerig geworden. Toen kwam het Spaanse thema van het feest naar voren. Een aantal aanwezigen had zich de moeite getroost om echte Zuid-Spaanse gerechten te maken, met name tapas. Als voorgerecht was er gazpacho. De kaasjes, visjes, worstjes, olijven, tortillas en

Tom met gasten bij de tennisbaan

Carol met gasten in het clubhuis

andere kunstig gemaakte kleine gerechten gingen er vervolgens in als warme broodjes (wat een Hollandse vergelijking!). Als nagerecht kwam er nog een subeme, een Spaanse tiramisú. Er is meteen het plan gemaakt om een klein digitaal receptenboek te maken van alle gerechten. Na het eten bracht een zanger nog vijf Andalusische liederen van de Spaanse dichter/schrijver/componist Federico García Lorca ten gehore. Carol bedankte iedereen voor de vriendschap die ze ervaren hebben in deze buurt. En iedereen werd uitgenodigd om in Spanje langs te komen.

Afscheid vieren van je woonomgeving doet pijn, maar met zo'n mooi thematisch feest –tennis en Spanje- wordt de pijn enigszins verzacht.

Deense feesten

Hans Rohlof, Interview met Mette Grootenhuis, Fagelstraat

Op een mooie nazomernamiddag, met uitzicht op de achtertuin, onder het genot van een glas wijn, vertelt Mette Grootenhuis uit de Fagelstraat over feesten in haar vaderland, Denemarken. Ze wordt soms aangevuld door haar man Rob, die weer andere zaken weet te noemen.

Mette begint: 'eigenlijk lijken Denen en Nederlanders erg op elkaar. Ze hebben voor een deel dezelfde feesten. Ook verjaardagsfeestjes zijn in Denemarken ongeveer hetzelfde als in Nederland. Wel worden op verjaardagen vaak Deense vlaggetjes geplant voor het huis, en er staat een Deense vlag op tafel. We hebben net als hier Kerst en Pasen, en Oud en Nieuw.

Met Kerstmis zijn er cadeaus onder de kerstboom. Wel wordt die boom pas de dag vóór Kerstmis opgezet. En Kerstmis begint al op de 24^e. 23 December wordt Kleine Kerstavond genoemd. Op de 24^e, de gewone Kerstavond, is er al een groot Kerstdiner. Op de 25^e wordt er weer

gegeten. De 26^e hebben we dan echt nodig om uit te buiken. Wat heel apart is, is dat we met Kerst hand in hand om de kerstboom dansen en daarna al zingend in een lange stoet het hele huis door gaan lopen, iedereen achter elkaar, van grootmoeder tot kleinkind, en van de kelder tot de zolder. Daar moest Rob de eerste keer erg aan wennen!

Rob: 'ja, dat kun je wel zeggen!'

Mette weer: 'Pasen is wat anders. Er zijn wel eieren die met uien gekookt worden, om ze een glans te geven, maar die worden niet verstoppt, zoals hier in Nederland'.

'En Oud en Nieuw, dat is zeker veel rustiger dan het geknal hier.'

Rob: 'jullie hebben toch ook nog het feest van de grondwet?'

Mette: 'ja, dan hebben ze een vrije dag in Denemarken, maar dat is verder niets bijzonders, zeker niet zoals koningsdag hier.'

'Wat wel heel bijzonder is, is het midzomernachtfeest. De Denen vieren dat op 23 juni en noemen het Sankt Hansaften (naar Johannes de Doper). Er worden dan overal in het land 's avonds omstreeks 10 uur

vuren ontstoken in de open lucht. En dan wordt er een feestrede gehouden door een notabele en er worden liederen gezongen. En daarna natuurlijk eten en drinken! Een bekend schilderij (omstreeks 1890) van de in Denemarken beroemde schilder Peter Krøyer verbeeldt dit feest.'

'Eten en drinken doen de Denen toch heel graag! Onder de Scandinaviërs staan ze bekend als Bourgondiërs. Maar dat is wel relatief, want bijvoorbeeld Zweden en Finnen zijn nogal introvert en stijfjes. Op feesten eten we graag Smørrebrød, een plak roggebrood, die dik belegd is met vis of vlees en sla en saus en gefruite uitjes en mooi versierd is. En we drinken graag aquavit, een stevig drankje!

Verder zingen de Denen erg graag. En spelen ze vaak een instrument, en begeleiden daar liederen mee, zoals een viool. De meeste Deense kinderen gaan na de middelbare school een jaar lang naar de Højskole, een soort volkshogeschool, waar ze veel creatieve kwaliteiten kunnen ontplooiën. En natuurlijk veel leren zingen, uit het speciale zangboek van de hogeschool. Zowel mijn broer en zus als ik hebben dat gedaan, zodat we veel samen kunnen zingen.

Dat hele systeem van volkshogescholen, waar jongeren een vormingsjaar kunnen krijgen, is opgezet door een Deense filosoof, Nikolaj Grundtvig, die heel speciale ideeën over de opvoeding had. Hij was een groot propagandist van keuzevrijheid en ontwikkeling van creativiteit.

Je vraagt me nog naar meer typisch Deense feesten?'

Rob: 'je hebt toch nog vastenavond, waarbij een ton wordt kapotgeslagen?'

Mette: 'ja, dat heet kat-in-de-ton, een feest waarbij een kat in een ton werd gezet vroeger, en de kinderen de ton mochten kapotslaan. Gruwelijk! Gelukkig deden ze al geen kat er meer in voordat ik geboren werd. Maar de ton kapot slaan op vastenavond, dat gebeurt nog steeds. Wel vreemd dat de Denen vastenavond vieren, want ze vasten helemaal niet, en er wonen maar weinig katholieken in het land. De Denen zijn officieel Luthers, dat is de staatskerk, en je moet nog steeds een kind bij de dominee aangeven en in de kerk trouwen. Maar de Denen zijn eigenlijk nogal ongelovig, net als hier.'

Heb je erg moeten wennen aan Nederlandse feesten?

'Niet bepaald. De Denen hechten wat meer aan hun vlag, maar zoals ik al zei: er zijn veel gelijkenissen. Ik was dus heel snel gewend aan Nederland!'

De organisatie van het Lustrumfeest

Janny van Nieuwkoop

Circa 250 buurtbewoners kunnen terugkijken naar een spetterend lustrumfeest ter gelegenheid van het 90 jarig bestaan van de Raadsherenbuurt op zaterdag 5 september.

Het feest werd geopend met de Raadsherenloop, waarvoor Ad Littel het parcours had uitgezet en waar de bestuursleden Dorien Gruppelaar en Karlijn Broekhuizen de inschrijving, de start, de gelopen tijden, de drankjes en de prijsuitreiking verzorgden.

Omdat het weer niet meezat, was voor alle overige activiteiten uitgeweken naar Cultuurcentrum De Paulus.

In de glazen hal was door Minke Holleman een high tea voor 55+ers georganiseerd.

Door de hele kerk verspreid werden workshops gegeven:

- drummen onder leiding van Joost van Bergen en Henegouwen

- Tangodansen door Jessica Bijvoet
- zingen onder leiding van Arnold van Rheenen met pianobegeleiding van Marjan Bults

- muziek "samen" met Daan Duurland
- moppen tappen door Nellerike de Voogd

Vanaf 17 uur was het borrelen geblazen in de kerkzaal. Die was door Hedy Bottema, Reinier Schut en Dienneke en Emma Biemans prachtig versierd met veel bloemen, kaarsjes en fleurige kleden op de lange tafels. Er werd vlot bediend, zodat er overal geanimeerde gesprekken konden worden gevoerd.

Rond 18 uur kon iedereen genieten van een waar feestmaal. De commissie "Heel de Raadsherenbuurt bakt en braait", bestaande uit Janneke van Etten en Minke Holleman, had eer van zijn werk, want er was een enorm buffet met prachtige hartige gerechten en salades, bereid door buurtgenoten en op de tafels stonden grote schalen stokbrood, er waren sauzen en boters, kortom, het was nog niet zo eenvoudig om een keuze te maken. Buiten stond een forse barbecue, waar maiskolven, hamburgers, vispakketjes en spiezen aan de lopende band werden gebakken. Wat werd er van alle heerlijkjes gesmuld!

Vervolgens mochten de leden van de workshops laten zien of horen wat ze 's middags hadden ingestudeerd. Het gelegenheidskoor onder leiding van Gijsbert van Es hield het gezegde: "matige generale, geweldige uitvoering" in stand, maar dan omgekeerd. De dansers gaven een fraaie show van gepassioneerde, zwoele tango's ten beste. De drummers roffelden dat het een lieve lust was, met geweldige soli, groot succes.

En toen kwam het toetjesbuffet. Ongelooflijk veel moois en lekkers, ook weer door de buurt zelf bereid, werd op de bordjes gestapeld en met graagte genuttigd.

Het wedstrijdelement mocht niet ontbreken: wie had het lekkerste gerecht ingebracht? De jury, bestaande uit Marianne Bontje, Peter Pot en Eefje Philips, reikte de prijzen uit. Jos Biemans kreeg de gouden BBQ-tang voor zijn vispakketjes, Mike Kaal de gouden klopper voor zijn hartige hutspottaart en Lida Jansen de gouden taartschep voor haar zoete taart. Een eervolle vermelding was er voor de cheesecake van Andrea Schröder.

De band Koest trad op, eerst met de kinderen, later kon iedereen lekker dansen. Bijna ongemerkt werden daarvoor de tafels en stoelen opgeruimd, lege schalen en pannen in een hoekje opgestapeld, bestek en borden in vuilniszakken verzameld, glazen naar de keuken gebracht: vele handen maken licht werk. Zo ook later in het piepkleine keukentje bij de afwas.

Gedurende de hele dag was Jeroen Hiemstra overal aan het fotograferen. Samen met Ton Staphorst had hij een selectie van oude buurtfoto's samengesteld. De traditionele groepsfoto (pagina 16) maakte hij vanaf het orgelbalkon.

En als u nu denkt, dat dat alles was: het bestuur heeft ook nog gezorgd voor de uitnodigingen in ieders bus, op de website en via de buurtmail, afspraken gemaakt met De Paulus, contact gelegd met De Raadsvogels en hun dirigent, een partyservice gecontracteerd met o.a. schminker, ballonnenvouwer en knutselbegeleiding, de huur van meubilair en het installeren van licht en geluid geregeld en bestellingen gedaan bij een cateringbedrijf, 2 bakkers en een groentezaak.

Dank zij alle genoemde mensen is het feest voor iedereen onvergetelijk geworden. Veel, heel veel dank daarvoor!

Hoe beleefden uw redacteurs het Lustrumfeest?

Jeroen Hiemstra: Het koude weer gooide in eerste instantie de plannen in de war om het Raadsherenbuurt lustrumfeest te laten plaatsvinden in de Fagelstraat. Achteraf gezien was de Pauluskerk een perfecte uitwijk-locatie voor alle activiteiten. Met een gezellige high tea voor de oudere buurtgenoten, artistieke workshops voor veel enthousiaste burens en een spetterend optreden van alle groepen, voorafgaand aan de barbecue. En er was meer dan genoeg te eten en drinken! Het was een zeer geslaagde dag, voor jong en oud. Ik kijk uit naar het volgende lustrumfeest. Dank aan de lustrumcommissie!

Janny van Nieuwkoop: Eindelijk konden we de grote poster van Johan van Oldenbarnevelt achter het raam bij de voordeur bevestigen! Die hadden we zeker al 3 jaar geleden laten printen: Hoera voor de Raadsherenbuurt!

's Middags zat ik helemaal bovenin de Pauluskerk te zingen, waar de workshop o.l.v. Arnold van Rheenen, dirigent van De Raadsvogels, werd bijgewoond door wel 25 man, nou ja, 20 vrouw en 5 man, zoiets. Vierstemmig de 2 Raadsheren-

buurtliederen van Gerard Schelvis instuderen met Marjan aan de kleine vleugel. De generale ging echt goed en dus, tja, de uitvoering 's avonds aanmerkelijk minder, maar dat mocht de pret niet drukken, getuige het applaus.

Wat zag de grote zaal van de kerk er prachtig uit! Allemaal lange tafels met prachtige kleden erover en veel bloemen erop, echt feestelijk! En een borrel met zoveel buurtgenoten is ook een feest.

Daarna konden de 200 – 250 aanwezigen gaan smullen van alle gerechten die de buurtgenoten hadden gemaakt. Wat een verrukkelijk buffet! Hartige taarten, vlammetjes, quiches, buiten een BBQ, sauzen, stokbrood, het kon niet op.

Zelf hadden we onze nieuwe multi-pan voor minstens 10 personen ingewijd met een romige stew van braadworst met wortel, paprika, krieltjes, bleekselderij, ui, basilicum, bouillon en slagroom. Die was in de kortste keren helemaal leeg.

Na de demo's van de diverse workshops was er een toetjesbuffet. Zelden heb ik mensen met borden zó vol lekkers gezien!

Even gedanst op de muziek van de prima band. En toen geholpen met afruimen en het afwassen en –drogen van enorme hoeveelheden glazen.

Wat een geweldig feest! En wat een geweldige organisatie! Ik kan bijna niet wachten tot 2020!

Hans Rohlof: Wat is het leuke van een buurtfeest? Met deze opdracht werden de redacteurs het buurtfeest ingestuurd. Maar die opdracht was deze redacteur weer snel vergeten. Het buurtfeest was perfect georganiseerd volgens het ieder-wat-

wils-principe. Na de traditionele buurtloop in het begin van de middag kwamen om 15.00 de workshops, drummen, tango-dansen, zingen met het buurtkoor, en videoclip maken.

Deze redacteur koos voor het zingen. Opmerkelijk hoe Arnold van Rheenen, de dirigent van het buurtkoor, met de kern van het koor en verder een stelletje ongeregeld een mooie koor-klink wist te maken. Helaas kon hij het koor zelf niet dirigeren bij de presentatie 's-avonds, dus Gijsbert van Es kreeg die lastige taak. Heerlijk om met anderen te zingen, en nog fijner als het allemaal bekende buurtgenoten zijn. Fijn ook dat Marjan Bults achter de piano de juiste tonen wist aan te geven.

Het echte feest barstte los vanaf zes uur. We konden proeven van alle heerlijke gerechten die de buurtgenoten gemaakt hebben. Buiten bij de barbecue ontstond een echte rij. Mijn trui heeft nog dagen buiten moeten hangen om de barbecue-lucht kwijt te kunnen raken.

Inmiddels werden alle kinderen aangetrokken tot de schminktafel, en kregen de grote kinderen hun kans in de tienerlounge.

De avond werd weer gevuld met de band Koest, die ook voor de iets oudere generatie mooie dansmuziek wist te spelen.

Wat is nou het echt leuke van een buurtfeest? Ik moet daar dus achteraf over gaan nadenken, tijdens het feest was daar weinig tijd voor. Ik heb het tijdens het feest wel aan een paar buurtgenoten gevraagd, maar die ontmaskerden me snel als journalist. En hielden verder hun mond. Ik moet nog gaan leren om dóór te vragen.

Voor mij is het leuke het in een zeer ontspannen en positieve sfeer contact te hebben met mensen die je veel op straat ziet lopen. Natuurlijk zijn er in de buurt allerlei verschillende kringen van mensen die elkaar veel vaker zien en spreken, ook op feestjes bij elkaar. Maar op een buurtfeest vervagen die specifieke grenzen en is iedereen open en gezellig tegen elkaar. Ja, daar hebben we het woord: gezelligheid. Dat oer-Hollandse woord is de kern van een buurtfeest. En het geeft ook direct de zin aan van samen feest vieren als buurtgenoten: alle kleine verschillen worden weggepoetst, iedereen krijgt een kans. En dat het leuk en lekker was, die twee andere oer-Hollandse woorden, is dan mooi meegenomen!

Wat mij betreft dank voor alle medewerkers, bakkers, deelnemers, gasten. En met name dan dank aan de feestcommissie, die zo'n prachtig feest in elkaar heeft gezet.

Anne Sanderink: Om te beginnen: wat was het een goed georganiseerd lustrum-buurtfeest. Alles was met zorg voorbereid, de ruimte was mooi aangekleed en feestelijk verlicht, het activiteitenaanbod was divers en voor alle leeftijden en het geheel werd gepresenteerd in een strak programma. Zeer veel mensen zijn betrokken geweest bij de voorbereidingen, de uitvoering en -niet te vergeten- de afronding. Mijn complimenten!

Ik had me aangemeld voor de workshop koorzang in het lustrumkoor. Onder leiding van dirigent Arnold van Rheenen en onder pianobegeleiding van Marjan Bults leerden we in 2 uur tijd 3 meerstemmige liederen. Het betrof een Franstalig lied (Tourdion) en twee Nederlandstalige liederen (met door Gerard Schelvis geschreven teksten over de Raadsherenbuurt; zo lyrisch heb ik nooit eerder een buurt beschreven gezien). Gelukkig kende ik al 2 liederen. Ik heb te doen met degenen die in zo'n korte tijd meerdere nummers onder de knie moesten

zien te krijgen. Maar het lukte: na 2 uur kenden we de 3 liederen redelijk tot goed.

Na een onderbreking van 3 uur startte het optreden van het lustrumkoor. Met de steun van de ervaren koorleden deden we een moedige poging. Dirigent Arnold van Rheenen was vervangen door een dappere vervanger: Gijsbert van Es. Maar hoe moesten de liedjes ook al weer gezongen worden? En wat klonk het gezang in de kerkruijnte anders dan in het repetitie-lokaal. Het optreden zal rommelig, enthousiast en onverstaanbaar zijn overgekomen. Maar we hebben er reuze lol in gehad. Zingen maakt blij!

Dat 2 uur workshop geen hoogstaande presentaties oplevert was ook aan de andere optredens te zien; ik zag een mengeling van serieus denken en proberen en gewoon lekker meedoen en lol hebben. De toeschouwers zag ik genieten. Fraai was de presentatie van de drumworkshop: iedere deelnemer kreeg z'n eigen "moment of fame", zag je naar dat moment toeleven en zette tijdens de solo net even een tandje bij.

Maar ook zonder workshop kun je tot een fraai optreden komen. Dat werd bewezen door 4 spontane zangers/zangeressen en verbeelders van "In de maneschijn".

Vermeld moet ook de lekkere maaltijd, met een indrukwekkende keuze aan hartige taarten. En: ik heb voor het eerst een "silent disco" meegemaakt. Er hing een bijzondere sfeer. Aangename rust bij de kinderen, in vergelijking tot het lawaai en de drukte bij de volwassenen. Daarmee kon ik aansluitend een zachte landing maken in ons opeens zo stille huis.

Ton Staphorst: Ruim voor 5 september heb ik voorbereidende werkzaamheden voor het feest gedaan. Ik heb een middag op het archief aan de Boisotkade buurtfoto's uit het verleden opgezocht. Samen met onze hoffotograaf Jeroen heb ik daaruit een selectie gemaakt. De presentatie zelf heb ik niet gezien.

Op de dag van het jubileum stond ik om 12 uur paraat voor de Raadsherenloop. Hoewel ik al 33 jaar in de buurt woon, was het voor mij de eerste maal dat ik meeliep. Ik veronderstelde

dat het zwart van de lopers zou zien. Dat viel eigenlijk wat tegen. Ad Littel had het parcours uitgemeten, een stuk door de Leidse Hout, het meeste langs de hout. Ruim 4 kilometer liep ik naast Hans Rohlof. Hoewel wij elkaar kennen van Augustinus, inmiddels al weer 47 jaar geleden, spreken we elkaar niet zo vaak. De Raadsherenloop vormde een mooie gelegenheid om wat bij te kletsen. De laatste paar honderd meten moest ik Hans laten schieten. Ik eindigde 13 seconden na hem. 's Middags volgde ik de workshop trommelen, gegeven door Joost van Bergen en Henegouwen. Ik ken Joost van de vrijdagavond conditietraining. Leuk om iemand eens te zien in een heel andere hoedanigheid. De workshop was bijzonder geslaagd, zoals ieder die 's avonds in de Pauluskerk was, heeft kunnen zien en horen. Met enige oefening zat het ritme er goed in. Knap werk van Joost om de musici in korte tijd klaar te stomen voor de uitvoering met publiek. Leuk ook om te trommelen in de combinatie van volwassenen en kinderen. Ik heb niet meegegeten. Wel heb ik alle optredens bijgewoond. Een mooi feest, met dank aan de organisatoren.

Annet van der Velden: Hoewel ik de datum al maanden in mijn agenda had staan, kon ik op de dag van het lustrum pas laat. We kwamen in de Paulus en het was er heel druk. Veel dansende mensen en sporen van eten. Onze jongste dochter was eerder op de dag terug gekomen van de kennismakings-tijd in Delft met een tas vol intens smerig ruikende kleren. Zin in eten hadden we niet meer. Wel zin om pret te maken. We hebben nog een uurtje meegemaakt voordat het was afgelopen. Lekkere band trouwens. Wel wat ouwe-zakken-muziek, hoorde ik een buurtgenoot klagen. Zij liep met een koptelefoon op van de silent disco. Als een van de laatsten verlieten we de kerk, op naar de after party. Tot diep in de nacht waren we daar. Gelukkig lekker tegenover ons huis. We konden kruipend naar de voordeur. Over 5 jaar is het weer. Onze kinderen zijn dan alweer bijna klaar met studeren en zouden wij dan nog hier wonen? Wie weet.

Feest voor de dieren

Ton Staphorst

Op 4 oktober, het feest van St. Franciscus, vierten we Wereld-dierendag. Op die dag is het zeker voor de dieren in mijn omgeving feest. Kat Muis krijgt extra kleddehup, heel veel aaien over zijn bol en hij mag volledig zijn eigen gang gaan. Ik leg hem geen strobreed in de weg, zelfs mag hij liggen op plaatsen die normaal verboden gebied zijn, zoals de logeerkamer. Mijn dierenliefde gaat zover dat ik, zeker op 4 oktober, probeer te voorkomen dat ik een spinnenweb aan flarden loop.

Jaren geleden hadden wij een hond, een dalmatiner met bruine vlekken. De vlekken waren erg bleek. Mijn vader zaliger placht te zeggen dat de hond ongevekt ontvangen was. De hond heette in

het dagelijks leven Andy, volgens zijn stamboom (jawel) Silvertown's Andrew; het eerste deel van zijn naam slaat op zijn geboorteplaats: Schoonhoven, de zilverstad.

Andy was dol op katten, wij hadden er zeker vijf.

Op dierendag kregen alle dieren een prachtige rozet aan hun halsband. Mijn moeder was gek genoeg om nog slingers op te hangen. En zeker op die dag werden alle katten in de hondenmand getolereerd. Voor mij was de aanwezigheid van Andy elke dag een feest. Zodra ik uit school kwam, liet ik hem uit. Meestal koos hondlief de route, soms moest ik hem toch echt wel op een ander spoor zetten. Als ik dat niet deed, kwamen we niet langs Tanja, op wie ik verliefd was. Na een

paar correcties ging Andy direct naar de Rembrandtlaan, want Tanja had ook een hond, een maatje voor Andy. Mijn verliefdheid was de rest van het gezin niet bekend, totdat mijn zus de hond eens uitliet en zich afvroeg waarom Andy bij een bepaald huis bleef staan. Wat ben ik gepest! Andy lag altijd op mijn bed als ik huiswerk maakte. Hij deed natuurlijk of hij sliep, maar ondertussen nam hij alle vervoegingen van Griekse en Latijnse werkwoorden tot zich, zo verbeeldde ik mij. Helaas bleek dat niet het geval. Toen ik hem vroeg naar de verleden tijd van het werkwoord *esse*, kon hij alleen maar een luid geblaf ten gehore brengen. Nou ja, dat was goed, Andy had goed opgelet.

Het grootste feest voor Andy was de tocht naar het strand. De busrit naar Scheveningen was een drama, hond bibberend en jankend op schoot, maar zodra de zeelucht in zijn neus kwam, was er geen houden meer aan. Hij trok als een gek om maar zo snel mogelijk los te kunnen lopen over het strand en de zee in te gaan. De dombo nam telkens een paar flinke slokken zeewater tot zich. Gelukkig was er op de boulevard een pomp met schoon leidingwater. Als we weer terug naar huis gingen, moest ik Andy altijd ruim de tijd geven om zijn blaas te legen. Het water klotste in zijn buik.

Er was één ding waaraan Andy vreselijk de pest had: zijn periodieke wasbeurt. Als het moment voor de wasbeurt daar was, voltrok zich het volgende tafereel: de badkuip was met een laag lauwwater gevuld. Ik lokte Andy naar de badkamer met een paar hondenbrokken. Voor de deur van de badkamer nam ik in mijn zwembroek Andy in mijn armen en zette hem in bad. Snel met de douchekop wat water over zijn vacht gesprengd en hem ingesmeerd met hondenshampoo. Andy bleef zowaar zitten, totdat hij weer helemaal schoongespoeld was. Het woord: klaar, was een bevrijding. Andy sprong uit bad, jankte van blijdschap, onderging het afdrogen geduldig en superschoon ging hij naar zijn mand, wachtend op het moment dat de badkamer weer toegankelijk was, de baas weer gekleed was en met de riem klaar stond voor een wandeling. Binnen de kortste keren stond de lindeboom voor het huis te dampen van de gigantische plas van hondlief.

Andy verblijft al zeker 5 decennia op de eeuwige jachtvelden. Een zo bijzondere hond als Andy zal ik nooit vergeten.

Hutspotfeest in de Fagelstraat

Janny van Nieuwkoop

Het was weer één grote familie, 3 oktober vanaf 18 uur aan het eind van de Fagelstraat. Van alle kanten stroomden de mensen toe, met stoelen, borden, bestek, tafelkleedjes en: grote pannen hutspot, soms met vlees erin, soms met vlees apart of helemaal geen vlees en gelukkig ook weer het onmisbare potje piccalilly (ik zou het in m'n eentje op kunnen). Dit jaar had het bestuur geen druiven als toetje, maar wel rode en witte wijn en voor de kleintjes limonade en knakworstjes.

De jury bestond uit Mette Grootenhuis en Maurits van der Vorst, allebei Fagelstraatbewoners, en maar liefst 4 vastberaden jongelui. Die beraadt zich over de te volgen strategie en gaat dan bij iedere kok een hapje proeven. Dan komt het spannende moment: de winnaars! De Gouden Stamper voor de lekkerste traditionele hutspot ging naar Menno Biesiot uit de Fagelstraat (die al eerder in de prijzen viel en dus best meesterkok genoemd mag worden) en de Zilveren Vijzel voor de lekkerste alternatieve hutspot was voor Lisette, zus van Dorothée Albers uit de Johan de Wittstraat, die zelf niet in de Raadsherenbuurt woont, maar met haar pittige rendang alle lof oogstte. Huisfotograaf Jeroen Hiemstra maakte er een prachtige foto van.

Het lijkt altijd, alsof alles vanzelf gaat. Maar er zit een complete organisatie achter, die ik u niet wil onthouden. Het begint met de uitnodiging, die door de webmaster wordt opgesteld en op de buurtsite wordt gezet, door de voorzitter geprint en door de bestuursleden op alle adressen bezorgd. De secretaris ontvangt de antwoordstrookjes en het geld van de eters, hij kijkt of er voldoende koks zullen zijn en bestelt daarvoor aardappelen, wortels, uien en klapstuk, brengt het vlees rond en bestelt de kraampjes. De voorzitter en de webmaster hebben een bakfiets; daarmee brengen zij aardappelen en groenten rond. Tegen etenstijd zetten bestuursleden en omwonenden de kraampjes op, hangen er de verlichtings-snoeren in, draaien de gekleurde lampen erin, zetten glazen en flessen wijn op de tafels, de voorzitter heeft het geluk (of de

pech?) dat ze in het centrum van de kramen woont en warmt thuis de knakworstjes op en maakt kannen limonade. De secretaris stelt de jury samen en zorgt, dat Stamper en Vijzel weer teruggebracht zijn door de winnaars van vorig jaar. Overgebleven voedsel is er niet, alles gaat schoon op. Het eten is kostendekkend, maar de penningmeester moet wel in de buidel tasten voor de huur van de kraampjes en de wijn. Tegen achten wordt het een beetje donker en moeten de kleintjes naar bed. Bestuur en overgebleven aanwezigen maken de tafels weer leeg. Stilzwijgend worden snoeren, lampen, vieze glazen en lege flessen weer meegenomen. De kraampjes worden afgebouwd, zodat de verhuurder die snel kan meenemen. Elk jaar zijn er rond de 100 deelnemers, waarvan een groot deel gewoon kan gaan zitten en aanvallen. Alles dankzij de inzet en het soepel geliede draaiboek van het bestuur. Namens alle deelnemers wil ik hen daarvoor nu eens hartelijk bedanken!

De voorzienigheid wil, dat het volgend jaar een schrikkeljaar is. Doet u dan ook mee? Maandag 3 oktober 2016: Hutspotfeest in de Fagelstraat!

Het grootste feest van mijn leven

Interview met Andrea Schröder door Annet van der Velden

Op 3 oktober wordt niet alleen in Leiden feest gevierd. In Duitsland is 3 oktober een nationale feestdag: op die dag wordt de hereniging van Duitsland gevierd, der “Tag der Deutschen Einheit”. Van 13 augustus 1961 tot 9 november 1989 heeft een muur de stad Berlijn verdeeld in twee stukken. De muur is gebouwd om te voorkomen dat de inwoners van het Oosten zouden vluchten naar het Westen. Van de ene op de andere dag werden families gescheiden en hadden ze geen mogelijkheid meer om bij elkaar te komen. Sommigen begrepen snel wat er gebeurde en probeerden nog tijdens de bouw van de muur naar het westen te vluchten. In Berlijn verdeelde een muur de stad, in de rest van het land waren het betonnen palen met prikkeldraad ertussen of grote hekken en wachttorens die de inwoners van beide delen van elkaar scheidden. Vanuit de wachttorens werden mensen die een poging waagden om van de ene kant naar de andere te gaan (altijd van oost naar west) soms ook neergeschoten.

Tijdens het weekend van 9 november was Andrea Schröder, buurtgenoot uit de Fagelstraat, in Berlijn. Zij vertelt over de bijzondere ervaringen dat weekend. Andrea woonde in Braunschweig, een stad vlakbij de grens met Oost-Duitsland. Hoewel ze niet erg politiek geëngageerd was, ging ze, als ze vrienden op bezoek kreeg, vaak even kijken bij de grens.

In de zomer van 1989 plande Andrea met een aantal vrienden een weekend Berlijn – precies van 10 t/m 12 november. Ze hadden er geen idee van dat het zo'n belangrijk weekend zou worden. In de week voorafgaand aan het weekend was het erg onrustig in Berlijn. Gaandeweg werd het duidelijk dat er politiek veel gebeurde. Eerst belden hun vrienden of het wel slim was om nu naar Berlijn te gaan – maar snel was besloten dat ze dit historisch moment niet wilden missen. Ze huurden een busje om in te slapen. Zo waren ze niet afhankelijk van een hotel. Op donderdag 9 november viel de muur, op vrijdag de 10e reed Andrea door het oosten naar Berlijn. Aan weerszijden van de weg stonden eindeloze files. Vanuit het westen kwamen mensen die getuige wilden zijn van deze belangrijke gebeurtenis en vanuit het oosten kwamen heel veel mensen naar het westen. Andrea en haar vrienden stonden stil op de snelweg en maakten koffie in de bus. Aan de andere kant van de snelweg stond men ook stil en via de vangrail praatten de mensen met elkaar. Ze dronken samen de koffie, omhelsden wildvreemde mensen en huilden van geluk.

Iedereen was in feeststemming. Na uren kwamen ze aan in Berlijn. Mensen liepen op de muur en graafmachines maakten er gaten in. Een vrouw uit oost Berlijn gaf een orchidee aan Andrea en zei “Wat ongelooflijk dat ik hier mag zijn” en moest huilen. Andrea ook. Op zondag werd spontaan een concert georganiseerd - “Konzert für Berlin” - met o.a. Joe Cocker, Udo Lindenberg, Melissa Etheridge, Nena en BAP (een Duitse band). Naast Andrea stond een jongen uit oost in het publiek, die jaren geprobeerd

had om een plaat van BAP te kopen. Dat lukte maar niet omdat “Westproducten” in de DDR niet te koop waren. En opeens stond hij bij hun concert.

Veel mensen bleven 's nachts feesten op straat, maar veel mensen gingen toch ook weer 's avonds naar hun huizen in het oosten. Ze hadden er al snel vertrouwen in dat de muur definitief weg was.

Het was een heel bijzonder weekend. Andrea zegt: “Ik vierde het grootste feest van mijn leven met een miljoen mensen die ik niet kende”.

Het feest van Elisa

Anne Sanderink

Op 31 augustus hingen veel vlaggen uit in de Johan de Wittstraat, maar ook enkele in de Van Oldenbarneveltstraat en de Fagelstraat. Het huis aan de Johan de Wittstraat 32 was versierd met ballonnen. Op die dag was er reden tot feest: Elisa van Dam (9 jaar) kwam thuis uit het ziekenhuis in Groningen, sneller dan verwacht.

Elisa had Alfa-1-antitrypsinetekort, een ziekte waarbij de lever geen eiwitten aanmaakt. Dat was al enkele jaren bekend, maar op een gegeven moment werd geconcludeerd dat het noodzakelijk was geworden om haar op de transplantatielijst voor een nieuwe lever te zetten. Dat gebeurde op 8 juni. Twee maanden later kwam al het bericht dat ze direct naar het UMCG moest komen voor een levertransplantatie. Het UMCG is het enige ziekenhuis in Nederland dat levertransplantaties bij kinderen uitvoert. Zo'n transplantatie bij een kind met deze ziekte wordt er gemiddeld 2 keer per jaar uitgevoerd. Door alle vooronderzoeken was Elisa al bekend in het Groningse ziekenhuis. Maar de reis naar Groningen was dit keer een spannende reis; want op zo'n ingrijpende gebeurtenis als een levertransplantatie kun je je nooit volledig voorbereiden.

Een lever bestaat uit meerdere gelijkwaardige compartimenten. Met een goede lever van een volwassen donor kunnen enkele kinderen geholpen worden. Elisa heeft een nieuwe lever gekregen die uit 3 compartimenten van een volwassen lever bestaat. Helaas moest ze een week na de transplantatie opnieuw geopereerd worden. Ook kreeg ze een bacteriële infectie. Elisa bleek echter een goede conditie te hebben en herstelde sneller dan gemiddeld.

Het is bijzonder dat Elisa snel een transplantatie kon krijgen, maar het is ook bijzonder dat ze al na 3 weken met ontslag mocht. Met haar ouders en broer Marnix reisde ze op 31 augustus terug naar huis, waar de buurt haar verraste met vlaggen en ballonnen. Het was heel fijn om weer terug te komen in haar eigen huis en haar vertrouwde omgeving. En nu: Elisa blijft tot haar 18^e onder regelmatige controle bij het UMCG en ze moet de rest van haar leven pilletjes slikken. Ook moet ze zich de eerste tijd houden aan voorschriften van het UMCG, zoals voedingsinstructies en nog niet mogen zwemmen. De eerste periode wordt ze nog streng in de gaten gehouden i.v.m. kans op complicaties. Maar ze heeft niet langer Alfa-1-antitrypsinetekort! Elke dag is ze blij dat ze weer beter en weer thuis is. Ze gaat weer naar school en heeft eind september al haar eerste hockeywedstrijd gespeeld.

En de rest van het gezin kan samen met haar een spannende periode gaan afsluiten. Broer Marnix kan zijn verjaardagsfeest nu echt gaan vieren (hij was jarig toen Elisa op de intensive care lag). Maar vooral is het fijn dat ze als gezin weer bij elkaar zijn, het gewone leven weer op gang komt en Elisa goed herstelt.

Naschrift van de redactie: En wij maar denken, dat er nog opvallend veel buurtgenoten waren, die zich de verjaardag van H.M. Koningin Wilhelmina herinnerden....

Zilveren huwelijk en nog meer feest

Wat een feestelijk jaar is en was het voor de familie Veenhof-Klamer in de Fagelstraat! Reinoud en Marian zijn allebei 50 geworden, ze zijn 25 jaar getrouwd, Marian sprak

in februari haar oratie uit als hoogleraar en dochter Rienje slaagde voor het eindexamen gymnasium. Alle reden tot dankbaarheid dus en aanleiding tot het geven van een groot feest voor familie, vrienden en bekenden. Allemaal, ook Jan en Thomas, van harte geluk gewenst!

Vet Kindercabaret

Jeroen Hiemstra

Het Vetter dan Vet Kindercabaret, met Jillis Slingerland, buurtgenoot Nellerike de Voogd en haar zus Sjamke de Voogd gaf afgelopen 30 augustus een supervet optreden in het Leidse Hout openluchttheater. Het was bomvol, er zaten overal kinderen en ouders te genieten van de leuke voorstelling. Veel sketches waren heel herkenbaar voor ouders, die er bepaald niet altijd goed afkwamen. Dus, voortaan wat beter luisteren naar je kinderen, mama en papa!

Oproepen

ORKESTLEDEN: De redactie kreeg het verzoek van Els Folmer om een oproep te doen voor muziekgezelschap "ANIMATO". Zij schrijft: Op donderdagochtend van 10.00 uur tot 12.30 uur eens in de 14 dagen komt ons muziekgezelschap ANIMATO bijeen in het dorpscentrum van Oegstgeest. Onze groep bestaat uit tot nu toe (heren welkom!) 12 dames: 3 dwarsfluiten, 1 viool, 1 fagot, 1 cello en 6 altfluiten. Het geheel staat onder leiding van Michael van der Putten. De muziek die we maken ligt grotendeels in de barokke sfeer. Het gaat ons om ongedwongen, gezellig samen te musiceren; je leeftijd maakt niet uit (nu tussen 55 en 75 jaar). Zoals je uit de samenstelling qua instrumenten kunt afleiden, zouden we er graag wat meer "snaren" bij hebben. Maar elk ander instrument is ook zeer welkom. Als je er voor voelt, kom gerust eens kijken en meedoen. Meer informatie via de dirigent: smederij@xs4all.nl of via Els: folmer@kpnmail.nl

HANDTEKENINGEN: Tijdens de hutspotmaaltijd werd een tekst uitgedeeld van enkele buurtbewoners, die het plan hebben opgevat om bij de gemeente te bepleiten dat er meer oorspronkelijke straatlantaarns in onze wijk geplaatst worden dan de sfeerloze exemplaren waar we het nu mee moeten doen. De gemeente staat open voor initiatieven vanuit de wijk die de leefbaarheid kunnen verbeteren. En dit jubileumjaar lijkt een goed moment om in actie te komen. Het bestuur heeft besloten het initiatief te ondersteunen. Om de kans op succes te vergroten worden zoveel mogelijk buurtgenoten opgeroepen om dat ook te doen, zulks middels een handtekeningenlijst. Vele eters hebben die op 3 oktober al ondertekend. Als u positief tegenover deze actie staat, stuur dan een mailtje met uw naam en adres (die gegevens tellen als een virtuele handtekening) naar Jos Biemans uit de Fagelstraat: j.a.a.m.biemans@uva.nl

Allerzielen in de Leidse Hout

Carolien Kruijff, Rijsburgerweg

Op 2 november wordt jaarlijks wereldwijd het feest van Allerzielen gevierd. Op deze dag worden dierbare overledenen op allerlei manieren nog eens extra herdacht.

In het Vondelpark in Amsterdam gebeurt dat al een aantal jaren door het laten drijven van verlichte bootjes op de vijver. Zie: www.allerzieleninhetvondelpark.nl om een indruk te krijgen. Gijsbert van Es heeft daar een paar jaar geleden over bericht in de NRC-H, middels een interview met de initiatiefneemster.

Dit jaar organiseer ik zo'n herdenkingsbijeenkomst in de Leidse Hout bij de Waterlelie.

Kom op **2 november om 18.30 uur** naar de Waterlelie om je bootje, voorzien van een persoonlijke tekst, te laten varen op de grote vijver. De bijeenkomst vindt plaats in samenwerking met de Vrienden van de Leidse Hout. Voor alle materialen wordt gezorgd. Bijdrage aan de materiaalkosten etc. is (minimaal) € 2,00. Het blazerskwintet Divertissimento zal zorgen voor passende muzikale begeleiding.

Bij slecht weer, dat wil zeggen flinke regen en/of harde wind, zal het evenement geen doorgang kunnen vinden.

En: op is op!

Contactpersoon: Carolien Kruijff, 06-12391538

Raadsherenloop

Uitslagen Raadsherenloop 2015

Kleuters tot en met 5 jaar:

Evianne
Hasse
Merel
Lucie
Emma
Mart

Meisjes tot en met 12 (2,5 km)

Fiep Mulderije	10.52 <i>(sneller dan de jongens)</i>
Laura Damman	14.19
Nynke van der Heijden	15.47
Isis van der Heijden	17.14
Marilotte van Noort	28.17

Jongens tot en met 12: (2,5km)

Joris van Delden	11.09 <i>(met z'n drieën over de finish)</i>
Quirijn Backer	11.09
Daan Bulthuis	11.09
Hugo Stokman	11.43
Florian van Noort	12.27
Vigo Schutz	13.03

Dames 13 tot en met 50 Jaar (5km)

Merel van Loon	22.03
Nellerike de Voogd	23.50
Els von Splunter	35.04

Heren 13 tot en met 50 Jaar (5km)

Jasper Stokman	19.20 <i>(snelste tijd ooit bij de Raadsherenloop!)</i>
Friso Hogendoorn	21.41 <i>(slechts 12 jaar!)</i>
Floris van Gaalen	22.31
Ritsaert Mulderije	22.42
Robbert de Waal	23.10
Pieter van Delden	24.02
Joost Vos	25.49
Jeroen Schutz	26.02
Peter Visscher	27.40

Veteranen mannen en vrouwen 50+ (5 km)

Paul Kuyt	22.33
Reinier Schut	23.01
Ad Littel	23.23
Frans Vos	23.55
Arnoud Visser	25.16
Niels Blokker	26.01
Erwin Duurland	26.44
Hans Rohlof	29.13
Ton Staphorst	29.20

Estafette teams (5km)

Fam. Biesiot-Gruppelaar	23.36 <i>(het enige deelnemende team...)</i>
-------------------------	--

Kunst in de Kamer

DOE MEE!

Nog even een herinnering aan deze traditie, door Yvonne Slijkhuis ooit opgezet en nu weer in ere hersteld.

Op zondag 29 november vanaf 14.30 uur is er ten huize van de familie Mooi, Johan de Wittstraat 11, gelegenheid om kunst te laten zien of horen en natuurlijk om van kunst te genieten. Zang, pianospel, andere muzikale uitingen, declamatie, voorlezen, foto's, bierviltjes, een verzameling, een geurige appeltaart, kindertekeningen, alles kan en alles mag.

Doe mee! Laat zien en horen, dat kunst leeft in de buurt!

Info: y.slijkhuis@gmail.com of 071-5175855

Wist U dat ...

- ...er op 22 juni brand uitbrak aan de Johan de Wittstraat in de keuken van Yvonne Slijkhuis en Jac Peeters? De vlammen al uit de afzuigkap lekten? Brandweer en politie snel ter plekke waren, maar doortastende buurman Dick Langbroek met een poederblusser al erger had weten te voorkomen?

- ...er eind juli een zware storm woedde, de zwaarste sinds het begin van de weermetingen in 1901, waar-door een grote oude lindeboom in de Johan de Wittstraat werd geveld, waardoor er een duidelijke deuk in de straat kwam? De huizen godzijdank werden gespaard?

- ...er een enorme ravage werd aangericht in De Leidse Hout en het fietspad daar door een omgevallen boom dagenlang was versperd? Janny van Nieuwkoop er foto's van maakte? Ze daar om veiligheidsredenen helemaal niet had mogen zijn? Alles gelukkig goed is afgelopen? Maar het bos nog heel lang een desolate indruk maakte?

- Musaix tussen 13 september 2015 en 15 mei 2016 een serie van 11 zondagmatineeën verzorgt in Cultuurcentrum De Paulus? Een gevarieerd programma met minder of meer bekende componisten en voordrachten, afgewisseld met muziek, en een keur aan solisten. Voor het complete programma: www.musaix.org

- ...Dies Griffioen uit de Van Oldenbarneveltstraat ook dit jaar weer mee deed aan de Kunstroute op 26 en 27 september? Ze combineerde daar oud en nieuw werk; dat was nodig want ze was vooral de afgelopen maanden druk geweest als gastconservator van SMAAK, om een POP-Up Museum in te richten in het Pieters en Blokland Gasthuis in Amersfoort. Met werk van Armando, Theo van Delft, Emile van der Kruk en van haarzelf. "Spannend traject..", zo schrijft ze. En ook: "De kunstroute is altijd druk op de Haagweg. Ondanks of juist dankzij het prachtige zonnige weer was het vooral op zondag druk... continue kijkers in het atelier. Een stel mannen die onbelemmerd heerlijk staan te oreren met elkaar in mijn werkhoeek. Vandaag mogen ze van mij. Morgen zie ik ze als indringers. Ik heb voor het eerst een textiele werkvorm opgehangen. Het is opvallend dat vooral vrouwen van heel dichtbij gaan kijken hoe het naaiwerk is gemaakt.. Complimenten voor de combinatie van mij tekenwerk met de textiele werkvorm. Een onbekende dame die mijn werk prachtig vindt en in het boekje mijn bladzijde omvouwt. En vooral ook het kleine baasje dat resoluut het atelier binnen stapt en roept dat vind ik MOOIIIIII en regelrecht op mijn nieuwste gigantisch grote schilderij afstevent, wat nog niet eens af is. Dat maakt de kunstroute de moeite waard. Maar vooral ook, dat je je eigen werk weer eens vanuit een ander perspectief ziet en in het hoofd ongemerkt nieuw werk creëert".
Meer informatie via www.diesgriffioen.nl

- ...Gerard Schelvis uit de Fagelstraat van september 2015 tot zomer 2016 in Parma, Italië, Nederlandse taal- en letterkunde doceert op de Europese school?

- ...ook Mariska Eyck van de Rijsburgerweg tijdens de Kunstroute weer open huis hield met nieuwe kunst? Bijna alle boeken in de vakken van de grote boekenkasten waren aan het oog onttrokken door een soort schilderijtjes, maar dan niet alleen met verf, maar vaak in gemengde technieken. Waar je wel boeken kon zien, was het kunstwerkje al verkocht.

Uw redacteur kocht er eentje, waar over een pagina uit een oude partituur van haar moeder, “Nocturne”, een inkttekening van een klassiek ijzeren ledikant, waarop een roze spreij en een lichtblauw kussen. Hoe toepasselijk bij de titel van het muziekstuk! Vlak daarvoor kocht iemand anders een unieke beschilderde en in Amerika gebakken mok. Vanaf de voortuin ademt het huis kunst in velerlei vorm, waaronder ook textiele werken. De vloer van de gang is beschilderd, evenals een tafel in de in principe spreek-kamer, nu even tentoonstellingsruimte.

Meer informatie via www.mariskaeyck.com

ARCOBOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl www.arcobouw.nl

Het Yogacentrum Leidse Hout

Omgeven door natuur en stilte:

Hatha Yoga, mindfulness-yoga en meditatie en
ontspanningsyoga

Mindfulness- en Compassietraining

Individuele begeleiding

Lichaamsgerichte Ayurvedische massage en
therapie

*We werken met hart en ziel én aandacht voor
lichaam én geest*

Zie voor informatie de vernieuwde website:

www.yogacentrumleidsehout.nl

Groene Marewijk 100 (het Koetshuis)

0620829165

0620829165

Groene Marewijk 100 (het Koetshuis)

THEEHUIS

DE LEIDSEHOUT

Houtlaan 100, 2331CL Leiden

info@deleidsehout.nl

(071) 5153476

www.deleidsehout.nl

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN
071 -3626768 06-53563104 garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

**Wijkmakelaar voor de
Raadsherenbuurt/Houtkwartier/
Vogelwijk**

**RE/MAX
Makelaarsgilde
Leiden**

**Vraag naar:
Wim Lemckert**

**Levendaal 73-75
Leiden**

**071-5162374 of
06-33931000**

Voor verkoop of aankoop van uw woning.

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- *Tekst in Word bijlage* (dus niet als mail-tekst), *zonder opmaak*.
- *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.*

Illustratie voorplaat: Pleun Broekhuizen, Warmonderweg
Bezorging: Cédric en Bodil Leijenaar, Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactieraadsheer@hotmail.nl

- Jeroen Hiemstra *Fotografie* (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr. 28, tel. 517 2176
- Hans Rohlof V. Oldenbarneveltstr. 38, tel. 514 5747
- Anne Sanderink V. Oldenbarneveltstr. 40, tel. 301 5157
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr. 31, tel. 517 2818
- Andrea Schröder *Opmaak*
Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

- ❖ Dorien Gruppelaar *Voorzitter*
Fagelstraat 49, tel. 06-49945016
- ❖ Alexander Tilli *Penningmeester*
Johan de Wittstraat 47, tel. 517 0184
- ❖ Erwin Duurland *Secretaris*
Johan de Wittstraat 45, tel. 301 4502
eduurland@gmail.com
- ❖ Karlijn Broekhuizen *Webmaster*
Warmonderweg 7, tel. 512 4838
webmasterraadsherenbuurt@live.nl
- ❖ Ritsaert Mulderije Johan de Wittstraat 23, tel. 5156795

Website

www.raadsherenbuurt.nl

Karlijn Broekhuizen *webmaster:* zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de redactie van »De RAADSHEER«
- *Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- *Gevonden voorwerpen:*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Mededelingkastje,* V Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- *Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:*
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- *Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:*
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- *Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:*
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
Karlijn Krijgsman, *contactpersoon*
Hogerbeetsstraat 6, tel. 06-48133901
- *Werkgroep Nieuweroord:*
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- *Buurttenkoor »De Raadsvogels«*
Rianne Boonstra,
Rustenborchdreef 44, Oegstgeest
tel. 515 7135
- *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat*
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- *Oud Papier Actie*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is dat helaas onbetaalbaar.

Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur. Momenteel staan helaas niet alle oude edities op de site vanwege een technisch probleem. Er wordt aan gewerkt door de webmaster en we hopen dat binnenkort alle vroegere edities digitaal te lezen zijn.

Posters • Flyers • Scripties Visitekaartjes • Brochures Mailingen • Sealen • Vouwen Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen Stickers • Folders • Enveloppen Plastificeren • Afwerking Kopiëren • Scannen • Printen

print & copyshop
MoBi

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

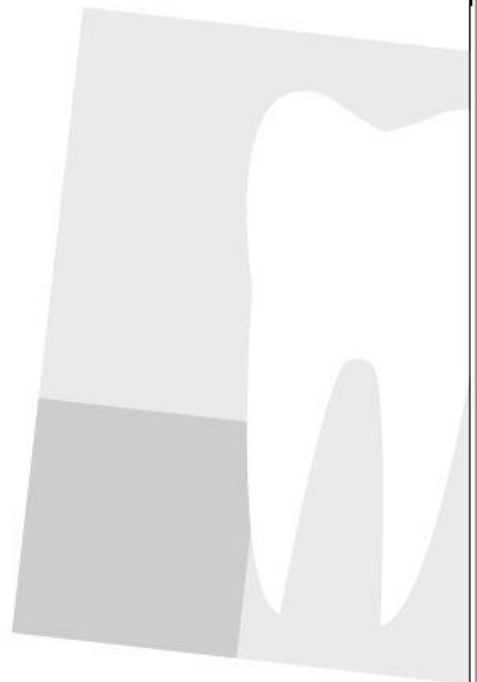
■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden

Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl

E info@kies-precies.nl

T 071 519 06 24